

Szerkesztővel értekezni lehet minden nap 11 és 12 óra között. — A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischer Fülöp könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak nyilatkozatai és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számítatnak.

MURAKÖZ

MAGYAR és HORVÁT NYELVEN MEGJELENŐ TÁRSADALMI, ISMERETTERJESZTŐ és SZÉPIRODALMI HETILAP.
Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

A „Muraközi tisztai öngyógyító szövetség”, a „Csaktornyai takarékpénztár”, a „Muraközi takarékpénztár” sat. hivatalos közlönye.

Külföldi árak:

Egész évre 4 ft
Fél évre 3 ft
Negyed évre 1 ft
Egyenlet 10 kr.

Hirdetéseket még elfogadjatnak:
Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppolitz A., Daub G. L. és társaság és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyitási órák: 10 hr.

Vidéki ujságok.

Ugy volt elhatározva, hogy a vidéki sajtó emberei a maguk szakbeli ügyeiben ma a fővárosban összegyűlnek. Az elhatározás tehát egyszerre a legaktuálisabb ügyggyé tette a vidéki sajtó ügyét, melylyel midőn foglalkozni akarunk, nem akarjuk házi ügyggyé tenni, mert rosszul szolgálná az a szerkesztő közönségét, a ki a közvélemény hasábjait a maga specialis érdekeinek engedné és azzal foglalkoznék, mi mindenre van neki szüksége és mi mindene hiányzik.

Nem az ujságírók érdekében, hanem a nagyközönség jóvoltát és a közérdeket figyelembe véve, foglalkozunk e kérdéssel általános szempontokat véve tekintetbe.

A kérdés oly bő redőzetű, hogy a sajtó valódi hivatásáról, hibáiról, erőnyeiről, azon javokról, melyeket vele elérni lehet s azon óriási romboló hatásról, melyet a sajtó elérhet, — alig beszélhetünk. A sajtó nagy hatalom és ez a megczáfolhatatlan axiómák hatalmával gyökeresedett bele a néphitbe. És ha van is befolyásra nagyobb sajtó nálalát s itt is fel lehet állítani a kategóriákat, az bizonyos, hogy a legkisebb falucskának hirlapja jelentékeny tényező és a hatalomnak részese. Nincsen az a kis vidéki lap, mely a maga fészkeben a közszellem egész séges vezetésére hatással ne lehetne s nem volnaának eredményei.

Maga a jóhiszemű vidéki közönség úgy van a lapokkal, mint a kalapjával. Mig en-

nél legalább is londoni gyár firmáját keresi, kielégítő ujságot csak a fővárosból vár. — Egy-egy vidéki lap sohasem tudja megszerezni a pártoláskan azt a mérvét, a mit egy egy fővárosi lap s így természetesen igényeit is redukálnia kell.

Pedig a vidéki sajtónak is bámulatos a fejlődése. Anyagiban alig emelkedik, mert egy megcsontosodott terde vélemény és a fővárosi kibírhatalan konkurencia miatt, anyagi meggyarapodásról szó sem lehet. A szellemi nivót értjük. Valljuk meg, sok közügyet idealisabb hevülettel tárgyal, mint a budapesti tisztán üzleti vállalatok, a budapesti sajtó.

A sajtó a közélet tükre. Ott a hol a helyi sajtót megbecsülik, ott a közkérdések iránt nincsen soha apáti, de a hol a sajtót a figyelem és együttérzés nem táplálja, ott fásult közöny uralkodik.

A nők keresetpályái.

Váratlanul meglepi az egész közvéleményt a legszabadelvűbb kormányintézkedés, midőn a nőgyenjosítás ujra nagy mértékben kiterjesztetik s hire jön, hogy Wlassits közoktatásügyi miniszter a nőknek tanárokká, orvosokká és gyógyszerészekké kiképzését lehetővé tette.

A legtöbb apa, a ki pedig ma talán nincs is azon helyzetben, hogy gyermeké-

nek megadja azt a kiképzést, — lidércnyomástól szabadulva üdvözli a reformot.

Mert az apai édes örömmel, midőn egy leánygyermekkel áldja meg a sors, a gondok is megkezdődnek. — A bölcsőtől lányának egész lánysága alatt egy gondolat foglalja el az apát: hogy adja gyermekét férjhez?

Utilitaris lett nagyon a társadalom. A pénz mozgat mindent.

Ide oda a legkacszagni valóbb romantika lesz a kávézenikék véleménye a szerelemről. És mese, a régi korba való mese, hogy a módos ember elveszi a szegény leányt. — Ellenkezőleg! A realis valóság az, hogy a házasság csak az ultima ráció: menekülés a hitelezők elől, ezért kell a lánynak gazdagnak lennie. A mi viveurjeink azt tartják, hogy mernek szegény lányos apák egyáltalában existálni!

Eltekintve tehát a kérdés ethikal s azon jelentőségétől, hogy a nő mind jobban megnyeri azon jogokat, melyet a barbárság kasztrrendszerre és erőszakra berendezett társadalma a nőtől elbitorolt: a társadalom élet-harczaiba egy új tényező járul, a kenyerét kereső nő.

Az élefküzdelmet ez még nehezebbé teszi, de a női méltóságot ennyire semmi más nem emelheti.

Mi is üdvözöljük tehát a közoktatásügyi minisztert, aki reformörekvéseiben a nők sorsáról sem felejtkezett meg.

A „Muraköz” tározója.

Én és a mama uton.

— Irta: Szilágyi. —

Azt hiszem talán fülöleges is megmondani, hogy kit értek én a kedves mama alatt, mindazonáltal nehogy fogalomzavar származzék belőle, a gyengébbek illetve a boldogok kedvéért kijelentem: hogy a (kedves?) mama annyit jelent, mint az én anyósom.

De, hogy száz közül 99 esetben a vő és anyós olyan viszonyban van — mint az európai békés hatalmak ma, mikor folyton készületben állanak, — az már tény.

Ime egy adat rá, hogy a vőnek van igaza. Az utazás többtele. Kellemes, képes, rohamos. — majd kínos és keserves. Aki kétkedik benne, hogy van az utazás közt fokozat és különbség próbálja meg, utazzék az anyósával, úgy mint én.

Igy esett meg az utazás. — Napokkal előbb kezdte anyósom rendbe szedni csomagjait meg engem „vigyázzon, aztán az uton legyen udvarias mindenki iránt (itt persze magát is bele értette), az előzenyeg is jó ajánló levél, érti? Aztán viz is van az uton, nemcsak sör és bor érti? (A kávét nem említette!) Szóval anyósi intéseket adott bőven, napokon át.

Nekem kopaszodott fejemen levő még néhány egyéves önkéntes hajam szála az égnek me-

redzett, mikor az indulás meg az utazás eszembe jutott. Igazam is volt.

Kezdődött az állapot, ahogy a kocsi a ház elé állott, hogy kivigyen az indóházhoz. Hat ilyen csunya iovat keregett ki, hogy kivigyen...

De mama. Ne beszéljen, tudom, hogy azt is bosszantásomra tette. (Itt persze a szürke lóban érzélat látott saját tulajdon megöszült hajszálaira.) Nem nagyitok, hanem híven leírom, hogy volt 3 doboz, 2 kékításka, 3 kisebbszerű csomag, napernyő stb.

Megérkezünk az indóházhoz, ott megint ki-kuptam.

Előállt a hordár, kezdte levenni a kocsiból az említetteket, egy papiros-dobozt lejtett, az alja leszakadt s belőle némi nemű tégelyek, puderdoboz estek ki.

Anyósom mint egy sértett női tigris rám kiált:

— Hát ilyen marhát tud fogadni.
— Kedves mama, hiszen ő jött magától.
— Magának tudni kellene!
— De hát... hát...

Nem szóltam, mentem mint a ki temetésre indul, mentem busan jegyet váltani, szerattam volna, ha egész a Siriusz csillagig adtak volna jegyet az anyósomnak.

Miután azonban nem adtak odáig, beültünk a vasuti kocsiába ketten elsőnek, mert tudtam, hogy ha későn megyünk, nem lesz helye a sok csók-móknak. A beszállás kellemét nem is említve, a vacsoráról mondogt el egyet mást.

A (kedves) mama kávét kért. Mikor megízlette...brr... vissza nem adható szavakkal teremtette le a pinczért, hogy oivan rosz s végül engem, miért nem mondtam előre.

— Hiszen én nem tudom.

— De utána kell előre járni mindennek! A sült kemény volt, a körözet itelen, a sör nem volt elégé hideg... ezeket a tapasztalatokat mind olyan hangosan és olyan szavak kíséretében adta tudtul a pinczérnek és nekem különösen, hogy mint utóbb értesültem, a teremben volt számos utas az egyik többeknek indiványt tett, hogy gyűjtésnek könyvgyűjteményt egy minden perczen sükkett válható nő számára — részemre.

Megjegyzem, hogy a rosz ételeket érintetlenül visza köldte — én — néztem és éhesen maradtam. Megkérdeztem, ne próbáljunk más ételt?

— Mit, pazarolni akar? — szóla rám anyós azeliden — az nem lesz.

— De éhes vagyok, — koczkaztattam meg a szót.

— Itt van egyek, — elém tett egy feledékenységbe ment szomorú kiült; megöttem vevétekező homokkal, keservesen, eszembe jutott a tékozló fü sorsa.

A felszállásnál ismétlődött a hordárt lassidó, engem rendreutasító jelenet.

Ehelyezkedtünk, bejön egy asszonyság és mint e tekintetben szaktekintély rögtön felismerem benne az anyósi, felugrottam helyemről és följajlottam helyemem.

Sikerült, csakugyan anyós volt, összebocajtottam a két anyóst. Az anyóak, ahogy a vőket dícsérték tulajáltották a vonat dübörgését, „mint nő sirást az éghaborn,“ én meg sikerült oelem felett a másik félkénen egy anyósumm polgártársammal kacagtam. — Még egyszer a végleges kiszállásig berendelt szolgáltatára az anyósom, hogy sört hozzak két pohárral.

Felhívás

az iparostanonczok, segédek és munkások készítményeiből rendezendő időleges kiállításban való részvételre nézve.

Hazánk ezredéves fennállása alkalmából rendezendő kiállításnak czélja bemutatni Magyarországi szellemi és közigazdasági állapotát. — E czélt szem előtt tartva, a kiállítási program felöleli a nemzeti munka minden ágazatát, de első sorban kiváló szerepet juttat a hazai ipar minden tényezőinek.

Mi sem természetesebb ennél fogva, hogy a hazai ipar keretében megfelelő helyet kell elfoglalni az iparostanonczok, segédek és munkások kiállításának, a melyben oly egyének versenye érvényesül, a kiknek ügyessége és izlése, szorgalma és ügybuzgalma zálogát képezi a hazai ipar méltán várható felvirágztatásának! De tanubizonyosságot van hivatva szolgáltatni ez a kiállítás arra nézve is, hogy az ipar e nélkülözhetlen segéd munkásai szakmájuk keretében különösen az utolsó 10 esztendő óta mennyire haladtak?

Az iparostanonczok, segédek és munkások tervezett kiállítása ennél fogva nagy jelentőséggel bír és pedig nem csak az 1896-iki ezredéves orsz. kiállítás teljessége szempontjából, hanem kiváltképpen az illető kiállítások között támasztandó versenynél fogva; a melyet ezen kiállítás előidézni s ez által a magyar munka ezen ágazatának életrevalóságáról, szellemi erejéről tájékoztatást nyújtani hivatva van.

Nagy súlyt helyezünk tehát a szóban levő kiállításra és ép azért teljes bizalommal fordulunk mindazokhoz, a kiknek hatálos közreműködése nélkül ezen kiállítás létrehozni teljes lehetetlenség volna, hogy illetékes körökben befolyásukat oly irányban érvényesíteni sziveskedjenek, hogy ezen kiállítás nem csak mennyiség, de minőség tekintetében is megfeleljen ama várakozásnak a melyet hozzá fűzünk; buzdítsák, támogassák azokat, a kik tehetségüknél fogva a kiállításban részt venni jogosítva vannak.

Ezen tényezők pedig a kerületi és helyi bizottságok, a kereskedelmi és iparkamarák, az ipartestületek és társulatok; továbbá a külföldön hazafias szellemben működő magyar egyesületek; mert a jelen kiállításban a külföldön lakó és magyar honos iparostanonczok, segédek és munkások is résztvehetnek készítményeikkel!

Nagy feladat vár e kiállítás rendezése körül különösen a kerületi bizottságokra, a

Hoztam, az igaz hogy „Hanzli“ kértem, — gondoltam, tudja meg milyen keserű az én életem. Leszidtak... igen mind a ketten, mert a másik anyós feljogosítottnak érezte magát szintén rendre utasítani engem.

Nem szóltam, csak gondoltam, miért nem támadják meg vonatunkat női husra áhítózó hanibálok.

Könyörült rajtam a sors, megérkeztek a sógoromhoz, a másik vőhöz.

Többrendbeli panasz után beszámoltam a (kedves) mamával.

Nem vagyok kárörvendő, de úgy elvoltam keseredve, hogy titkos káröröm fogott el, mikor a sógorom mondta: Isten hozta kedves mama. Igaz utánna tette, meddig lesz szerencsénk.

Soká, kedves vejem uram. Sógorom eláspadt, én a másik szobában koczagtam.

Az első induló vonattal megszöktem a miért kikaptam ugyan, de lelkem örül s az uon egy átkot eszeltem ki ellenségeim számára: Utazzal anyósoddal hosszú uton, akinek sok csomagja és erős magva hangja van s nevezzen téged „kedves vejem uramnak“.

melyek nem csak a kiállítási tárgyak elkészítésének ellenőrzése, hanem a feleknek a szükséges tudnivalókkal leendő ellátása, a bejelentési ivatek összegyűjtése és a kiállítási igazgatósághoz való juttatása tárgyában is kell intézkedniök.

A kiállításban való részvételre vonatkozó határozmányok különben a bejelentési ivatekhez csatolt szabályzatban soroltatnak fel részletesen; mindamellett e helyen is szükségesnek tartom kiemelni, hogy

1. minden egyes bejelentő csak szakmájába vágó s általa készítenendő tárgyakat jelelhet be kiállításra;

2. a bejelentési határidő 1896. évi január hó 31-én jár le;

3. a két egyenlő példányban kiállítandó bejelentési ivatek azon kerületi vagy helyi bizottságnál nyújtandók be, a melynek területén az illető bejelentő tartózkodik; külföldön lakók bejelentési ivatek azonban vagy az ottani magyar egyesület útján, vagy közvetlenül is beküldhetők a kiállítási igazgatósághoz;

4. ezen időleges kiállítás 1896. évi július hó 15 én nyílik meg és augusztus hó 15 ig napjáig tart;

5. a kiállításra elfogadott tárgyak 1896. évi július hó 1-ig bérmentve lesznek a kiállítási igazgatóság czimére beküldendők; azok díjtalan elhelyezéséről és visszaküldéséről a kiállítási igazgatóság fog intézkedni úgy, hogy e csoportbeli kiállítók még térdiját sem fognak fizetni; végül

6. a kiállítók arany-, ezüst-pénzbeli jutalmakkal, elismerő oklevelekkel, esetleg emlékművekkel fognak kitüntettetni.

Ezek felsorolása után van szerencsénk ismételtlen tiszteletteljesen felkérni a t. Czi met, hogy az iparostanonczok, segédek és munkások időleges kiállításának rendezésében hazafias buzgalommal résztvenni és saját hatáskörében mindent elkövetni sziveskedjék, hogy az ezredéves országos kiállításnak ezen csoportozata minél fényesebb sikert tntnessen fel.

A szükséges bejelentési ivatek szétosztás végett a kerületi bizottságok és külföldi magyar egyesületek rendelkezésére bocsátatnak. Budapestén, 1895. novemár hó 19.

Schmidt s. k.,

min. tan., kiállítási igazgató.

A tanítók Eötvös-alapja.

Magyarország néptanítói 20 évvel ezelőtt a kották meg az Eötvös József báró nevével viselő alapot, hogy ennek kamaraiból ösztöndíjat adjanak a tanítók jelesen tanuló gyermekeinek, segélyt az elnyomorodott és nyugdíjban nem részesülő öreg tanítóknak, azok özvegyeinek és árváinak. — Ma már 65.252 frt az «Eötvös-alap» tőkéje s 42.000 forintot osztott ki 628 tanítói család között mely módon 257 rom. kath., 149 ev. ref., 114 ág. cv., 16 gör. kath., 9 unit. és 83 izr. vallású család gondjait enyhítette. Ezen kívül a tanítók országos árvaházának költségeihez 2699 forinttal járult s a «Tanítók házára» is szép összeget gyűjtött.

Kétségtelen, hogy ezt a szép sikert a maga erejével nem érte volna el. Segítségére volt a tanítósnak a vallás és közoktatásügyi kormány és a társadalom minden rélege Az «Eötvös-alap orsz. tanító egyesület» elnöksége által évenként kibocsátott gyűjtő-ivatek, ha szórányosan is, szép összegek folytak be. A hazai pénzügyintézetek, részvénytársaságok, megyei és városi hatóságok, iskolások, tisztviselők, ügyvédek, orvosok, mérnökök, kereskedők és iparosok közül többen megemlékeztek már a szegény nép tanítók Eötvös alapjáról és adományaikkal hozzájárultak annak növeléséhez.

Hálával emlékeztünk meg a budapesti szállodások és vendéglősök ipartestületéről is, melynek tagjai közül előbb 20 an, a mult évben 37-en, a folyó tanévben pedig 50-en adnak ingyen déli ebédet vidéki tanítók gyermekeinek, kik Budapestén a tudomány egyetemeken vagy más fő- és szakiskolákban tanulnak s kiknek kiképezését ily módon elősegítik s ez által lehetővé teszik, hogy a nagyon szerényen díjazott vidéki tanítók jelesen tanuló gyermekei a magyar hazának egykor hasznos polgáraivá lehesenek.

A hazai tanítóegyesületek közül is többen buzgólnak a «Eötvös-alap» érdekében s alapítványi összegeket gyűjtönek. — Legutóbb a szép sikerrel működő «Dél-magyarországi Tanítóegyesület» küldött be 200 frt alapítványi tőkét. — A budapesti tanítótestületek közül pedig már többen gyűjtik a 100 forint alapítványi tőkét az «Eötvös-alap» és a «Tanítók háza» javára, sőt egyes iskolák tanítói már be is fizették azt. Melegen ajánljuk a kartársi szeretetnek e szép példái összes kartársainknak. Legyenek tagjaivá az Eötvös-alap országos tanítói egyesületeinek, a kik ezideig távol maradtak; ne sajnálják az évi 1 frt tagsági díjat; buzdítsanak másokat is s gyűjtésnek a szeretet oltárára.

Bizalommal fordulunk a magyar nemzet lelkes fiaihoz és honleányaihoz is: emlíkeszenek meg a néptanítókról, kik a magyar haza reményeinek, jövőbeli polgárságának nevelésével, tanításával foglalkoznak és szívük, lelkük egész erejével, minden tudásukkal arra törekveszenek, hogy sikeres munkájuk áldásait minél nagyobb mértékben élvezze Magyarország és annak minden polgára.

Az «Eötvös-alap» számadásai deczember hó 15-én fognak lezárni. Kérjük azért tisztelt kartársainkat, hogy tagsági díjaikat s gyűjtéseik eredményét R. Roller Máttyás polgári iskolai igazgató s egyesületi pénztáros urhoz (Budapest, VI ker., Nagymező utca 1. sz.) addig beküldeni sziveskedjenek.

Péterfy Sándor,
elnök.

Lakits Vendel,
titkár.

Különfelek.

Uj anyakönyv vezető. A Pichler Imre alsó-domborui körjegyzőnek elhunytával üresedésbe jött anyakönyvvezetői állásra a m. kir. belügyminiszter Mihács János helyettes-jegyzőt nevezte ki Alsó-Domborura.

Uj takarékpénztár. A már meglévő két takarékpénztár mellé egy új pénzügyintézet állítottak föl a mult hét folyamán Csáktornyan. Nyelbeütése ugyszólván gőzerővel történt s bizonyára sokakat fogja meglepni közleményünk, a mikor hírtül adjuk, hogy városunkban a harmadik takarékpénztár létrejött. Összesen 500 drb. 200 koronás részvényt bocsátottak ki, melynek 30%-ja azonnal lefizetendő a többi későbbi megállapodás alapján fizetendő le. A finanszírozást annyira leonyolították, hogy már f. hó 5-én d. ó 6 órakor értekezletre jöhettek össze az alírt részvényesek a Baumhack féle vendéglőben. A gyűlést a meghívó kibocsátója Benedikt Ede helybeli kereskedő nyitotta meg, ki a körülbélül egy óráig tartott bizalmas eszmecsere eredményeül végül határozatilag kimondotta, hogy az alakuló közgyűlést a jövő hét valamely napján tartják meg, mire az első beüzetések már megtörténnek. Az új részvénytársaság részvényesei jobbra olyanok, kik a régi pénztáraknál mint részvényesek érdekelve ninczenek, kifolyása ez annak a szolidaritásnak, melyet a másik két pénz-

intézet részvényesei az újszülöttel szemben elvállaltak arra nézve, hogy részvényeit nem jegyzik.

Egy anyakönyv-vezető bajai. A köznép az új rendet, melyet a polgári anyakönyv-vezetés megteremtett, sehol sem fogadta valóban nagy bizalommal, még kevésbé örömmel. De beletörtődött azért, mert a törvény rendeli, s mert kibúvó nincs alóla. — Kénytelen-kelletlen oda állanak tehát a körjegyző elé, hogy eleget tegyenek az általam parancsnak is. Születnek új honpolgárok; meghalnak fiatalok, öregek s telnek hol lassan, hol gyorsan az anyakönyvek éhes rubrikái, majd örömet, majd szomorúságot kelte, a szerint a milyen a bejegyzés. mit azonban a törvény embere mindenkor a legnagyobb közömbösséggel végez. Ezek elől kitérni nem lehet, mert ezek a népszaporodás természetes nyilvánulásai; de házasodni nem házasodik az ember, ha nem akar. A születés vagy halálozásról, ha nem lehet is a halandó, de a házasulás már az ő cirkulusaiba vág; ahhoz az embernek is van némi szava, habár a közhit szerint a hymen lánczait az égben kötik is. Lemond a házasságról, ha nincs meg a szimpáthia; de úgy látszik le tud mondani a házasság gyönyöréről akkor is, ha az anyakönyv-vezetővel nem rokonszenvez. — Ez az eset állott elő a dráva-csányi kerületben is, a hol jöllehet két hónapja már annak, hogy az új törvény életbe lépett, s habár a többi kerületben sürten házasodnak a polgárok, október 1-je óta egy házasságot sem kötöttek és pedig azért nem, mert az ottani jegyző az ott nyugalomba vonult plebánosnak nem teszük. A szegény jegyző ellen a lelkész egyre agítal, lebeszéli a népet, hogy előtte házasságot kössenek, sőt anynyira izgatott a nép a sok szóra-beszédre, hogy a jegyző vagyónat, de életét sem őrzi biztonságban, habár már 14 esztendeje működik a körjegyzőségben s nemcsak előljáróinak elismerését érdemelte ki mindenkor pontos s mintaszertű ténykedésével, de a néppel magával is a legszebb harmóniában élt, általános tisztelet, sőt szeretet környekzte annak részéről is. Erthető tehát, hogy a méltatlan eljárás elkedvetlenítette a lelki ismeretes hivatalnokot, olyannyira, hogy az anyakönyvvezetői állásról le is mondott, mit azonban az anyakönyv-felügyelőnek jóakaratu biztatására ismét visszavont. Ezek az állapotok uralkodnak tényleg Dráva Csányban. Kíváncsiak vagyunk, ki fogja előbb megenni a dolgot, az izgató pap e vagy az üldözött jegyző. — Azt hisszük, legelőbb unja meg majd maga a nép, mivel házasodni csak muszáj, mert hát a virágnak megtiltani nem lehet!

Tisztújítási mozgalmak A folyó hó 17-én végbemenendő általános megyei tisztújítás ügyében általános az érdeklődés megyeszerte. Folyónak a kijelölések s menesztetnek mindenfelé a korteslevelek. November 26-án Pacsán is megállapodtak a vármegye összes tisztviselőiben, kikre e járás bizottsági tagjai szavazatukat adni fogják. E szerint a csáktornyai járás főszolgabírói állására Kolben-schlag Bélát, a perlaki járás főszolgabírájává Kovács Rezsőt, a letenyei járás főszolgabírájává Thassy Lajost, az alsó-lendvai járás főszolgabírájává Csaszák Ödönt jelölték ki, a mennyiben ez állás az eddigi főbírónak. Szmodiss Viktornak, sikerülne főjegyzővé megválasztatnia Csaszák Ödön szolgabírónak is van kandidálva, a mennyiben főszolgabírónak meg nem választatnék.

Tüzelők gyűlése. A helybeli önkéntes tüzelők f. hó 3-án gyűlést tartottak Nuszy Mátyás elnökelete alatt. A változatos tárgysorozatból kiemeljük a választmány azt a

határozatát, a mely a tűzoltóság szereinek czélszerűbb elhelyezését czélozza. A helybeli tűzoltóság egyike a legjobban felszerelteknek az országban, gazdag felszerelése megöszse van halmozva egy pajtaszerű helyiségben. E végből megkéri az egyesület elnöksége a város építészeti-bizottságát, nézze meg a szertárt, hogy az annak czélszerűbb átalakítására szükséges intézkedéseket megtehesse, mert a meg nem felelő helyiségben a szerek nem hogy megőriztetnének s megkíméltetnének, hanem a szűk helyen összehalmozva használatlanul is inkább rongálatnának. — Szóba kerülvén az 5, 10 és 15 év óta működő tagoknak kitüntetése, elhatározza a választmány, hogy azok mellére a szolgálati érdmet a közgyűlés alkalmával fogja föltűzni. — A közgyűlést január 6-án tartják meg, a szokásos táncmulatságot meg január 18-án rendezik.

Sertésvész Csáktornyan is föltűtötte fejét s november 20-ka óta komolyan grasszál a város területén, egész erővel különösen az uradalmi major ólaiban. E/hullott említett nap óta összesen 60 drb. ebből az uradalomra 58, a városra 2 drb. esik. Nehogy a baj még jobban elharapózzék, kimondották a vesztegárt, minek folytán a sertésvásárt beszüntették, sertést a város területéről kivinni nem szabad, behozni is csak olyant lehet, amelyet nyomban leölnek. A megejtett össeziráskor 1081 drb. sertést találtak Csáktornyan, a küllárában 553 drbot, mely szám azonban lényegesen megcsappant, mert a fölépelt sertésvész következtében akkora pánik szállotta meg a gazdákat, hogy a disznókat sorra ölik le s így hizó disznót alig találai a városban.

Közgyűlés A helybeli Kisdedőv Egyesület ma délután 4 órakor saját helyiségeiben gyűlést tart, melyre a meghívót szétküldötték, a mire a tagokat ez uton ismételve figyelmezteti az elnökség.

Sándor Sándor kitünőn szervezett zenekara ma, vasárnap hangversenyt rendez a „Hattyu” szálloda éttermében, melyre a n. é. közönség figyelmét felhívjuk.

Készülődések a kiállításra. Az ezeréves ünnepre készülő Magyarország jövő évi kiállításának mintegy a fődből elővarazsolt remek városa Budapest városligetének fasorai között, állandó és alkalomszerű patióival, remek pavilonjaival és óriási csarnokaival jóval félszevel a kiállítás előtt már csaknem egészen készen áll. Körülbelül kétszázötven különféle érdekes és izleles épület, többnyire már belül is készen, épen csak arra vár, hogy a tizenhatezret meghaladó kiállítók érdekes, tanulságos tárgyival benépesedjék és a melyek még épülőfélben vannak, azok is annyira közelednek befejezésükhöz, hogy a mi jubileumi kiállításunk lesz a világon az első kiállítás, mely megnyitásának napján, 1816. május 2-án valóban és tényleg be lesz fejezve. A magyar nemzet dicső emlékei részére épített hármas történelmi palotacsoport, mely a gót Vajda-Hunyad várat, a jaki templomot, Magyarország legrégebbi Árpádkorbeli román épületét és a renaissance-stílusú foglaltja magában, gazdag falfestményeivel együtt adták át e napokban készen az izgatóságnak. A királyi pavillon berendezésével is már tüzetesen foglalkoznak. A hadfelszerelési kiállítás a bécsi Arzenálban már öszse van gyűjtve és oly impozáns, nagyszabású benyomást tesz a nézőre, hogy a kemberek állítása szerint ilyen hadügyi gyűjtemény, mely a legujabb katonai felfedezések mellett a hadtörténelem emlékeit is oly gazdag gyűjteményben bemutatná, még soha egy kiállításon sem volt. Hátha még hozzáveszük a török szultán Ö Felsége által rendelkezésünkre bocsájtott, Konstantinápolyban őrzött temérdek ereklyéket, melyek a háromszáz éves török-magyar háborúra emlékeztetnek. — Hasonló emlékeket kapunk meg a berlini Zeughausból, Pétervárról, Lengyelországból. Nagyon érdekes az a mozgalom is, mely Amerikában kiállításunk jövő évi látogatására vonatkozólag széles körben megindult és mely abban is nyilvánul, hogy különösen az Egyesült-Államokban hazánkról és népünk életviszonyairól minden vidéken ismertető felolvasásokat tartanak. — A külföldi sajtó is, melynek képviselői csak nemrég voltak nálunk vendégek,

telve van dicsőretekkel kiállításunk előkészületeiről. — A jövő hétre pedig hazánk összes vidéki hírlapjait invitálta Dániel Ernő kereskedelmi miniszter, hogy nekik az ezredéves kiállítás előmunkálatait és a már elkészült építkezéseket bemutassa. Most készül a főváros és Possony v osáknak pavilonja; — a faluból már egy ház sem hiányzik, csak az utcák feltöltése van hátra, s azután már csak a tipikus házak belső berendezése fog következni.

Meghívó. A Csáktornyan alakítani szándékoló daleygesület ideiglenes választmánya, városunknak ezen közművelődési és hazafias intézménye iránt érdeklődő közönséget tisztelettel meghívja a folyó évi december hó 8-án este 8 órakor a „Hattyu” szálloda nagytermében tartandó értekezletre. — Városunk horvát-steyer határszéli voltát tekintve, minden további kommentár nélkül reméljük, hogy a n. é. közönség átérzvéen eme hazafias intézmény célját, minél nagyobb számban való megjelenése által ezen a kor kívánalmainak megfelelő magyar daleygesület megalakulását lehetségesse teszi és nem engedi, hogy ezen a n. é. közönségnek idővel élvezetet nyújtó vállalat csirájában elfojtassék. — Az ideiglenes választmány.

Szilvaszter estély. A szegény tanulókat segélyező egylet Perlakon folyó hó 31-én a Taraszkör helyiségében, tombolával egybekötött zártkörű Szilvaszter-estélyt rendez. Kezdeté este 8 órakor. Beléptidj személvénként 1 korona. — Tekintettel a jótékony célra, a t. közönség tisztelettel kéreik, hogy bármily csekély értékű tombolyatárgy ajándékozzanak át! — melyek Sipos Károly urhoz küldendők. — az egyület emberbaráti ténykedésében támogatni kegyeskedjék.

A csáktornyai kereskedő ifjak önképző egylete az évi rendes közgyűlést folyó évi december hó 22-én délutáni 3 órakor Csáktornyán, saját helyiségében fogja megtartani. Tárgy: 1) Az elnök és alelnök valamint a választmányi tagoknak megválasztása. 2) Az egylet további állapontjának megállapítása. — Felkéretnek a tisztviselőit, pártoló és rendes tag urak, miszerint ez alkalommal teljes számban megjelenni sziveskedjenek. Tisztelettel a választmány.

A jótékony pávillonja. Magyarország sok ezer közjótékony intézete külön épületet kap az ezredéves kiállításra. — Eredetileg a közművelődés és részben a közkutatás kiállításába szánták a jótékony intézések és egyesületek kiállítását, de ez olyan nagyra és ismerőse fejlődött, hogy külön hajlékot kell számára emelni. Ebben a legközelebbi elkészülő pavillonban lesz a siketnémák, vakok, gyengeelméjűek nevelésére és oktatására vonatkozó minden eszköz és adat, árvaházak, szeretetházak, menedékházak kiállítása, a különféle közjótévközvetítő intézetek kiállítása, továbbá mindazok az érdekes dolgok, amelyeket maguk a társadalom gyámoltjai készítenek, előállítanak. Az új pavillon terve a műszaki osztályban készült s rövid időn már hozzáfognak a kivitelhez.

Richter-féle Horgony-Kőépítészekrények. Ha egy játékszerrel mondható, hogy a gyermeket komoly gondolkodásra serkenti és a szemet és kezet egyaránt képezi, úgy ez bizonyára a Richter-féle Horgony-Kőépítészekrényről mondható, a melynek ezen előnyök tulajdoníthatók. A Horgony-Kőépítészekrény különféle alakjaival az előbbi faszekrényvel szemben igazán új látéknaq tekinthető és már a mindegyik szekrényhez mellékelt pompás mintalapot egyszerű megtekintése elég arra, hogy magunk is ugyanazon meggyőződésre jussunk, igazán bamaulra méltó, mily nagy és pompás építmények állíthatók fel már aranylag kis szekrényvel. Tehát valamennyi szülőnek, a kik még kétségben vannak mit vegyennek ez évben gyermekeiknek karácsonyi ajándéku, legjobb és legerkértebb ajándéknak a Horgony Kőépítészekrényt ajánlhatjuk. Nehogy bevarásias alkalmával értéketlen utánzatot kapjunk, arra kérünk figyelni, hogy mindegyik valódi kőépítészekrény a Horgony gyárijeggyel el legyen látva.

Karácsonyi disztillék gyönyörű választékban kaphatók Fischel Fülöp (Strausz Sándor) könyvkereskedésében Csáktornyan.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Laptulajdonos és kiadó;
FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

8 urednikom moći je svaki dan govoriti med 11 i 12 vurom. — Sve pošiljke tiđuće se sadržaja novina, naj se pošiljaju na ime Margitai Josefa urednika vu Čakovecu.

Isdateljstvo:

Kajšlara Fisehal Filipova kam se predpata i obnane pošiljaju.

MEDJIMURJE

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 4 frt
Na pol leta . . . 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr.

Obnane se poleg pogodbe i šal računaju.

na hrvatskoj i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk.
Izlazi svakog tjedna jedanput i to: vu svaku nedelju.

Službeni glasnik: „Medjimurskoga podpomagajućega činovničkoga društva“ „Čakovečke šparkasse“, „Medjimurske sparkasse“, i t. d.

Navuk iz naravoslovja.

XII.

Stréla i grmljavina.

Veličanstveni zaista a i strahoviti pri-zori vidjevaju se vu ljetno doba. Sunce peče iz vedroga neba; zemljica suha žedja deždja, a silna vrućina pretisnula je čelli kraj. Ljudi i živine iščeju hladnovinu, a biline teču pod sēnos kojega višeseg su-seda. Na jenkrat ze pokažeju na obzorju oblaki, koji se dosta velikom hitrinom sdižu, a poleg toga se pevnozavaju. Videći čovjek to spravlja hitro pod sušu mogel naškoditi, a i živine čute, da se spravlja viher, ter si iščeju sigurno zavetje.

Vu to puhne naglo silen veter prigib ljudi na svom putu drévja; počneju već p-dati prvije kaplje deždja, koje bivaju vae to vekše i gusteše. Vezda naglo zabliska ognjena stréla na temnom nebu, ter prerezajuć zrak spusti se na zemlju uz strahoviti šum i prasak, da se vse zemlja tresse. Živine su se već skrile, a i čovjek gleda iz suhog zaklona strašnu ovu igru naravi, ter dići Boga svemožnoga, koji nam i ovim načinom objavljuje svoju mudrost, jakos i veličanstvo.

Za istinu veličanstvenje to prizor kada žarke one, pruge sivim nebom križaju, pak se uz silni prasak spuštaju na zemlju, a kadkada sa žemlje projure vu oblake.

Vnogo je ljudi, kojima taj prizor veliki strah zadaje. Oni se žuriju vu hižu, zapreju dobro obloke i vrata; spuste zastore, da im bude kmcica vu sobi; pokriju brišno vsaki komad č kovine, samo da bude od stréle sigurneši. Ali nesmiljena stréla ne pazi na njihov strah, već s najde kakovu god ljuknjicu' da črez nju pusti svoje jako svétlo vu mračnu sobu, vu kojoj drhturi čovčć pun straha, Do vezda kak tak, ali kada zaori grmljavina, koja si šum neda zagraditi ulaz vu sobu, onda se strah tak-vomu plašljivcu još silneše povekša. A da zaboravi zvoniti „na oblake“, ili da nezvoni d k god zevsema neprestane grmeti, jaj si ga onda njemu! Člo b' selo bilo onda na njega serdito.

Da li je i vu koliko je ov strah os-novan, ter kak nam se je vladati za vrēme bure, da budemo kaj sigurneše? Istina, mi treba da smo oprežni, kada se spravlja bura i kada počme grmljavica grmeti, a stréle nebom šikati, ali da ipak nebudemo odviše straho. Evo zakaj. Vnogi ljudi boje se grmljavine i stréle kojim su živci be-težni i razdražljivi. Boje se andu ne same strahote naravnoga pojava, nego jer je na to sklonu njihovo nuternje rasploženoje. Taj se strah pojavljuje i kod ljudi drugač plašljivih, naročito pri ženah i dčeca.

Nema dvojbe, da i neisto dužno spoz-nanje vnogo tomu strahu doprinaša. Gdo je mirnoga du-noga spoznanja, ter si nije svi-jestan vekšega grēhe tim više ar vid, da

ako ikada, a to sigurno onda, kada grmi, najmenje siguren za svoj život. Im i sveto pismo (Mudr. 5, 81—28) veli: „Zaoštro će (Bog) krutu srčbu kao koplje ter će rit tovati s njim krug zemeljski: proti ludjakom. Ići će ravno hitci stréle i biti će upotrébjena kakti od dobro napetoga luka oblačnogai, ter će bežati na sigurna mjeata. I kamenita njegova srčba poslati će silnu tuču. Morska kće voda zakipeti i réke će se na njih sto-čiti“. — Nema dvojbe, da se Bog gusto-kkrat služi i tim strašnim sredstvom, da već na ovom svétu strelom kaštiguje bezbož-nike, ili kak sveto pismo veli, bedake Pri kom je mirno dušno spoznanje, taj se tak neboji stréle; taj se ufa vu Božju pomoć i zaštitu. Zato nek nas i ta veliča istvena prirodna pojava opominje, da dčimo a da nebantujemo Gospodina Boga, pri kom su vu ruki vse sile prirodne.

Niti zato nevalja se bojati stréle, ar nam upravo ne mora naškoditi! More, nu ne mora. Moremo vumréti ne samo od stréle, nego i od jezero drugih zrokov. — Vnogo više ljudi pomrlo je od pijanstva i lakov-nosti, nego od stréle; pak se ipak boje ljudi više stréle nego lakovnosti. — Više ljudi vumrlo je od prehlade i betegov s n,om skopčanoh, pak se ipak nećuvaju dobro od nahlade, neboje se piti hladnu vodu dok su još vrući i t. d. Gdo bi se navék habal vsega onoga, od česa bi mogel vumréti, taj se nebi smel pokazati na vulioi, ar mu more pasti na glavu cigel

ZABAVA.

Božju volju človek nemore pre-meniti ili:

Frīpećenje dva kraljevskih sinov.

(Dalje).

Kad je devojka zvršila govora svojega, ovak je rekel Derengar: „Hvala dajem Bogu, da meni je poslušala sreća tebe od prokletstva obsloboditi i sad već s lehkešim srdcom idem na svoj put.“

„Kak si rekel?“ pita s uvrednim glasom lepota, „pak niti nebi pogledal mojega grada?“

Za temi reči primeju se pod ruke i idu k jedni grabici, gde sreberne vībe su plavale.

Na vodi jen zeleni čun je stal, vu koj se taki sede devojka svojim dragim gostom i odletiju prek na drugi kraj voda. Kad su vu palaču stali, Derengar se prestrašil i začudi se nad onim, kaj je videl.

Nazadnje su vu veliku sobu došli, koja jezero klastrov duga i osem sto klastrov si-roka bila. Na podu je sto angjelov i mati lepote ležala.

Na kraj sobe zlatni tronuš je bil, na koj se taki stane kraljica i ovak govori:

„Megla duge nrci
Rezišla se je,
Podria i vu prah opala je
Zakleta pečina.
Uhvaćno želenje opala je zmenje
Zgubile vlast copernice.
Svemogućni Bogposelal je
Vitezskoga junaka po mene,
Kaj me oslobodil.
Od prokletstva odstupil.
I sad se stanite sestrice i mati,
Bog se je smiloval nad nami.“

Za temi reči štiriput vudri vu zrak palicom, vu oni minuti staneju se devojke i mati i znebeskim veseljem žuriju se kraljici, kušaju joj ruke.

Veselje, koje ni moći spisati do jutra je tarpelo. Kraljica tuliko blaga je dala skup nanositi, kuliko mi niti vu senjmi smo još nevidli.

V jutre rano ovak veli devojka: „Ve-likodušan vitez, tu imaš za tvoji trud ovaj kup kinuš, kojega ti taki dam dimo napraviti. Zvun toga, kaj ovdí vidiš, sve je tvoje.“

Derengar je odgovoril: „Hvala ti lepa draga kraljica, nego kinča ovoga nebudem se teknu, jerbo znam, da ou orsag i on puk

pokvari se, koj vnogo blaga ima, a siromaš-keši pak uvčć dober i marljiv ostane.“

Kraljica nije bila pripravna na ov od-govor i veli Derengar: „Čudim se, da to nećeš zeti od mene za spomenek. Želi si nekaj drugo, zvršeno ti bude.“

Derengar veli, da jedno prorokovanje bi rad čal iz jenih vustih.

Lepote obraz počerni se nad tim željom i veli: „To je najveksa želja, kaj jen človek more prostiti.“ Odgovarja ga, da naj odstane od toga.

Derengar ni je pustil. Želil je jenput takšno prorokovanje čuti, koje se za istino bude dogodilo.

Derengar nije posluhnul.

Lepota odpelja ga vu jeden turen i ovak počme prorokovati. „Dve lépe zvezde vidim, jedna je temna a druga pak svetla.“

Kraljica veli, da njegve sine znamenueju zvezde. Zvelikim veseljem zavikne Derengar: „Kakl meni bu dva sine dal Bog?“ „O! prošiu te poveč mi dalje, kakšni budu moji sini!“

„Nek bude, ako hoćeš le veli kraljica: „Jen sin ti pošten i vreden bude, a drugi pak magarec, jen proti drugomu bu vojsku pelal i veliko merstvorenje bude poleg toga med pukom.“

Komaj je zrekla te reči Derengar, zatise si vuha i zdvojenim glasom kriči: „Dosta, dosta! nećem više znati. Odmah dimo idem.“

ili ieglec ovčija ili ga more vgriznuti stekli pes; nebi smel iti vu šumu, ar ga more gdo is zasjede vubiti; nebi smel plaziti na drvo, ar more opasti. A niti vu hiži nebi smel ostati, ar more nagli potres hižu srušiti. moreju na njega tolvaji navaliti i t. d Pak e ipak toga vsega tuliko nebojimo niti nemislimo več krat na to, doklam vnoči drhće pred strelom, koja ipak iče kud i kamo menje aldovov uego potres, stekli pes tolvaji i t. d.

Kaj je stréla i grmljavina, to ste čitali vu prvešem broju novinah. —

Da se ljudi stréle boje, to je naravski, a sakaj? Zato. ar jako deluje na čutila, najmre na oči i vuha. Zna se, da se ljudi nav dno boje više grmljavine nego stréle. A prav je to neobnovano. er grmljavina je samo glas, znamenje, koje nam javlja, da je pogibel minula. Stréla je jako bitra i prevali za sekundu preko 40 jezer milja, a grmljavina samo 333 metra. Kada anda čujemo grmljavinu, već je zdavnja stréla vudrila ter postala neškodljivom.

Vidimo anda, da je grmljavina vu najvećem gradušu neškodljiva. A da niti stréla nije tak strašna, kak se navadno misli, to smo već gori pokazali.

Mogel bi gdo prigovoriti; im da bi mi jos gdo tuliko dokazival, da nije stréla tak strašna, ipak stoji, da je ona već vnoči naškodila. To smo čuli pripovedati, a i čeli smo dosta put vu novinah!

Istina je to vse. Ali već tim sam is-povedas, da priznajes, kak su ovi slučajevi tak redki, da kada se dogode, vse novine o tom pišeju i ljudi se o tom razgovarjaju. kak god od nekakvoga redkoga dogodjaja. Kada se to pri nas dogodi, o tom pišu i stranjske novine, a na-e domaće novine donasaju i takove slučaje is tudijne kak i vsaku drugu redkost i novost. Ali ljudstvo čita novine, a né matice vumrljih, iz kojih bi vidlo, da jezero put više ljudi vumira is drugih razlogah, koji su vnoči pogibelnješ kak stréla; pak ih se ipak slabo čuvamo dok pred strelom drhćemo. Morali bi posebne novine imeti, kad bi hoteli za vse ostale slučaje smrti zeznati i te novine „vumrljih“ mogle bi biti dosta opsežne;

dok naše novine jave samo tu i tam koji slučaj smrti od stréle. koji se veckrat vu vrlo dalekom svétu dogodil.

(Konec sljedi.)

Liečnici (vračitelji) vu Mallorki.

Ima doste ljudih, ko ji se iznreće drugih hrane, dapače ima ih više nego bi čoviek misli.

Već šestar živi na to rekuc od podrapanih čičem, a staklar odpuknjenja ili razbitih oblokov. Klobačar bi se kiselo držal, da se nebi nijedan škerljak hotel zgliedati, a krznar nebi bil u dobroj koži, da bunde nebi lasi pušćale.

Zuo ena oprava i odprtog srdea čičme baš nisu nesreća, barem za onoga ne, kojega meštri prijateljski pozdravljaju, kad se po vulici šeće; ali pošat ili rat ili veliki pomor je sigurno velika nesreća, pak ipak i to nosi velike zaslage i časti.

Ako jedno selo pogori ili dapače varoš, tak se vesele mošnje graditeljah, zidarah, tesarah, stolarah, i pokrivačah, i šloseri zdižu veselo svoje kladičve, a srebernjaki imaju u njihovih mošnjah prošćenje.

Veliki rat dapače, on obogati i usređi ljudi. . . to je istina, akoprem ta sreća jednih izvabi mnogu snzu iz oka pobijenih neprijateljah.

Zlatu medalju, koju soldat opravdanom gizdostajm na praih nosi, ima zahvaliti udarcem, koje neprijatelj dobil. Put do časti generala, je nebrojenimi kapljami krve pošprican i bezimena nevolja i strašno trpljene ranjenih i umirućih mora napro iti prije, uego sretan i i oslobodjeni narod more svojim domov vraćaju im se junakom entusiastični doček priredjivati.

Da bi se doktori, professori, direktori i ostali dostojanstnik i odmiranja odevčiti, kaj bi za božju volju iz tolikih dijakov bilo, koji svoje škole zvrše i čekaju dok se uredu koje miesto sprazni te od samog dugog časa piju pivu ciele lagviče, jerbo to čekanje preveć dugo trpi.

I srećenik žive na neki način od griehov grešnikih, a sudac od slociucov, a lumpi

po reštih hrane liepi broj strašarov. Škuepe živi od nevolje svojega bližnjega. a pokopić od mrtvih, svojih sugradjanov; dapače i isti frajman bi bil za milovati, ako nebi kad kad jedan po jedan za konoplenim ovratu, kom svoja želju pokazal. —

Zato je to naravski i za odprostiti, ako je pokopić zalostan, kad dugo nitko neće umrieti, a liečnici i apothekari, ako neće nitko dugo zbetačati. Beteg i smrt je njihov život, i tu se nek brani svaki, kak se zna.

Pak ipa ima mesta, gde liečnici drugu želju neimaju, nego da bi uvijek sve zdravo i veselo bilo i da bi svi ljudi barem Matuzalemovu starost dočekali, koj je polag pisma do 969 liet starosti dotiral. U ovom miestu liečnici najveselij, ako neima godinu za godinu nikakovog beteg, niti na plućih niti na jetrih niti vtrgnjene kosti niti glavobolju niti zaruzgane prste. Svaka i najmanja bol nje u zlu volju spravi, a malo vekši beteg njihovog bližnjega voini je zalostno zdihavati, osobito pak ako malo duše trpi. — a pomor pak, kolera ili kuga (čega nas Bog oslobodi) to bi je do zdvojnosti dopelalo.

Stvar se pak ovak ima: U velikom varasu Palma, koj beši na španjolskem otoku Maiorca i kojega poštuvaui čtevec lahko najde, ako ima mappu Europe, te desnim kazipratom jedno malo po sredozemnom moru okolo brodavi; u tom varasu idu liečnici svaki dan u svoje kuće t. j. u kući svojih betešnikov, i onda ako su ovi zdravi kak ribe. Koliko goder krat dođu i dotičnu familiju zdravu najdu, dobe u jednoj sobi dobar zajtrek a polag tanjira je čeka jedan srebernjak u vriednosti petdeset krajcarov, u španjolskoj „pezeta“ zvani, kakti plaća za vizitu. To trpi tak dugo, dok jedan iz obitelji ueboli. U onom hipu, čim jedan ueboli, fali zajtrek a kaj je još gore, i fali pezeta i liečnik sad zna koliko vur vudrilo. On odmah ide k-bolcestuiku te apotribi svu svoja umietnost i znanje, samo da bolestnik čim prije ozdravi, a skrb liečnika za takovog bolestnika, brš da je bezprimierna, jer sv ki dan bolesti je vudarac za liečnikov bugjelaris. Svieta pezeta leži opet onda na stolu. a koje zdravo, a do toga vremena nedobi biečnik niti toliko, koliko je črne pod noktom.

Ovak anda to dojde, da se liečnici na

Kraljica odpelala je Derengara, i kad su već na meju došli, lepota pregovori: „Bug stobom! Čuvala te budem uvék!“ zateo je zniknula.

Kad je opet k pameti došel Derengar, ogledal se je, jeli po pravim putu ide. Svaka stvar je drugač stala, kak prije. Nisi je mogel domisliti, kak je to.

Komaj je išel par minutih, čuje trobentat, vu šumi: „Aha!“ veli „Moja dražina vedasli dobro kaj sem se išel šnjimi, barem mi konja daju pod me i tak neznam, kam sem zabluđil.“ Zatem je za glasom išel, odkud je trobentu čul.

Komaj je išel par korakov, išel se je zjednim junakom, koj taki zastavi svoj konj i tak veli k-Derengaru: „A ti pobožen stavec, kaj bludiš vu ti šumi.“

Natu reč „stavec“, kak da bi se senje zbudil Derengar, hitro se prime za bradu i misli vu sebi: „Hm! prošlu noć, kad sem ovud išel sem stopram tridestit let minul, zakaj me anda to dete za starca zove.“ Eli kad spazi, da brada mu tizam do pojasa zrasla i bela je kak sneg, prestrasil se je.

Mladi junak opet zakriči, da nej pove, kam ide?

Mladić se nasmeje i pita ga: „Anda zakaj si toga si zezbral?“

„Kud sem išel, onuda idem nazaj“ odgovori trpljivost zgubeši Derengar.

„Tak si dugo putoval“, veli junak, „kad si odišel zčoma?“

„Včera navečer“ odgovori srdito kralj. Junak opet se nasmejaj i rekel; „Siro-maški stavec nastran govoriš. . . No čekaj malo, taki dobiš konja.“

Zatim je puhnuv vu trobentu i vu onim času je tam postal jen čoport konjenikov, med kojemi je više stavecov bilo. Derengaru se tak vidlo, da bi je već negdi bil videl, samo je neznal gde.

Prvi, koj je ta dojahal, gliboko se nakloni i veli: „Čekam na zapoved veličanstvo.“

Junak na Derengara pokaže i veli: „Dajte onomu starcu jednoga krotkoga konja.“

„Zakaj krotkoga?“ pita Derengar.

„Kaj veliš?“ zakriči junak, „dopelajte mu mojeg šrečva Vetra.“

— Slugi su dopelali jednoga divjega konja, kojega je Derengar neštrić cukaui i se mu na hrbet hitil, kak najmlajši dečko.

Junak veli: „Človek si stavec, vidim, da vu boju su ti lasi oserili, takšne ljudi nucas ja.“

Na to zgubil je Derengar trpljivost i srditim glasom zapita junaka: „A što si ti dete, da tak lahko deliš milost?“

Jeden med gospode hitro zakriči: „Ti nesrećen, kaj ne poznaš našega veličanskoga kralja Adalbrota, sina veličanskoga staroga kralja Derengara?“ Zatem obrne se proti drugomu junaku i veli: „A ovo je brat kralja Zorard.“

To čuje Derengar, samo kaj je neškup opal od veselja. Nise se stal još van dati što je pak on. Na pamet mu je došlo prorokovanje noćue lepote, naklonula se mu glava i tiho je ostal.

Nazadnje veli Adalbro: „No stavec, sad znaš što sem, a ja još neznam što si pak ti.“

„Vre vam povem vu kraljevski paladić, veli Derengar.“

Jeden zmed gospone veli, da ran najlepše bu došel, jerbo sad budu kurunili Adalbrota.“

Put do kraljevskoga dvora jen mesec je držal. Kad su dimo došli i prije kad bi bili Adalbrota okoronili, Derengar hitro na tronuš skoči i zjakim glasom veli: „Dragi moji podložniki, dobro znam, da ste me zdavnja mrtvoga mislili?“

Kak je te reči zgovoril, taki su staraša gospoda zpoznala, skociju k tronušu i zdigneju kralja na ramenu i zveltkim veseljem nosiju ga med ljudmi, koji su na koronenje došli.

Tenella žena Derengarova na veliki kriš dobeši vun, zgliedne muša svojega, od veselja

Palmi za zdravje svojih bolesnikah neumorno brinu te su i van sebe, ako n tko zbeteža. I to su jedini liečnici, koji imaju samo tu jednu želju, da bi uvijek se zdravo bilo.

Dakako, da si samo bogatši, kojim se pezete nikad neizidu, takove skrbiljive liečnlke mogu držati; siromak svigđe zlo projde i to je na stvari žalostno, samo pri Bogu ne, jer tam su opet svi jednaki, a to je opet batrivo.

Em. Kollay.

KAJ JE NOVOGA ?

Vu Budimpešti, 28. novembra.

Magjarska zastupnička hiža nastavila je vu sjedinici specijalnu razpravu o prorčunu sa naslovom: „Previšnja kabinetska kancelarija“, Minister kod previšnjega dvora barun Josika odgovoril je na Ugronove primjethe o kabinetskoj kancelariji, koje dokazuju posve krivo shvaćanje faktičnih obstonostih, ter da ih minister mora izpraviti, Kabinetska kancelarija nije nikakvo pri Nj. Veličanstvu neodgovorno vieće, već jednostavni posrednik vladarske djelatnosti Nj. Veličanstva. Ja moram odlačno utvrditi, da kod svih podnesakah, kod kojih je potrebno kakovo razjašenje, ovo se traži od ustavnih savjetnikah Nj. Veličanstva od ministarah, koji tome zahtjevu i podpuno udovoljavaju. Kod sastavljanja previšnjih govorah i fručnih pisamah postupa kabinetska kancelarija uvijek prema neposrednim odredbama i uputama, i njezini elaborati bivaju uvijek podvrgnuti najstrožijoj reviziji. Mi znamo svi, da je Nj. Veličanstvo ne samo vrhovni čuvar pravah krune, već i čuvar našega ustava. Ja žalim visoka hiža, kaj je bilo potrebno da ja ovdje to objavim, nu pošto su krivi nazori iztaknuti, smatral sam za nužno, da ih izpravim. Pošto je još zastupnik Dioniz Pázmándy govoril ob ovome naslovn (8.), bila je debata zaključena i glasovanjem primljen taj naslov, Kad 4 naslova „državni sabor“ stavil je zastupnik L. Bartók predlog, po kojem se imadu razprave orsackoga sabora objelodaniti vu službenom listu vu extenso,

Va Rimu, 29. novembra.

Papa je denes pred poldan držal tajni konzistorij vukom je proglasil alokuciju glede Koptah ter imenoval devet kardinalah i više nadbiskupah i biskupah. Kardinali su imenovani: grko katolički nadbiskup i metropolit vu Lembergu. Silvester Sembratovic; apostołzki delegat vu sjedinjenih državah severo-amerikanskih Francesco Sattoli; knez-nadbiskup vu Sojnograču Johannes Haller; nadbiskup vu Valladolidu Antonio Cascajares y Azara; apostołski internuncij vu Braziliji Giovanni Maria Gotti; nadbiskup vu Bourgesu Jean Pierre Boyer; biskup autunski i kotrig francezke akademije Adolf Louis Perraud, biskup vu Seo p'Urgelu Salvator Casanarbiskup vu Ancon Achile Manara.

— Vu dopisih, vodjenih izmedju burgarskoga kneza vatikana o prekršćenju princa Borisa, izjavil je Leon XIII. princu Ferdinandu, da neodobrava njegove namjere i da bi knez bolje uradio, da se odreće tronusa, nego da se izvrjava neprekidnom ponizavanju, koje neprekidno traži od njegova religioznog osvedočenja najvećše aldove.

Sněg vu Italiji.

Zadujih dnevvov meseca novembra opal je vu gornjoj Italiji, naročito pako okolo Turin; tolik sněg, da špodobnog nepamjetiju vu to vreme ni najstaresi ljudi. Okolo Turina sněg je bil visok 60 centimetra, kod Cunea 1 1/2 metra. Željeznički vagoni bili su pokriti sněgom od 30 centimeterov. Vu varašu bil je obustavljen tramvajski promet, a telefon i telegraf nisu mogli funkcionirati. I električna razsvěta nije se mogla rabiti. Velik sněg je opal vu Milanu, Genovi, Livornu, Bresciji, Bergamu, Bologni, Ravenni i Ferrari.

Vojna statistika

Magjarski minister domobranstva barun Fejérváry izvěstil je magjarski sabor vu sjedinici od 50. novembra o broju regrutov za stušbeno 1895—96. Poleg toga izvěstaja

ima se uzeti iz zemaljah magjarske krune 43689 soldatov za zajedničku vojsku i moraricu, a 12500 mornaka za honvéde i rezervešte. Istodobno predložil je minister izvěstaj o posljedku oficirskih egzamenov kod jednogodišnjih dobrovoljaca ter o samoubojstvih vu zajednijoj vojski.

Vu prešestnom ljetu prešestnom prijavilo se je kod zajedničkoj vojske 1215, a kod honvédov 246 jednogodišnjih dobrovoljaca k egzameni. Od prvih položila 884, oficirski egzamen. a odbijena 284, zaradi betega nije ih se moglo 20 podvrci egzameni, a 26 ih je dobrovoljno odustalo. Kod honvédov položilo ih je 217 oficirski egzamen, 24 odbijena 2 beteža, 3 odustala. — Vu službenoj godini 1894—95 bilo je poleg izveća kod magjarskih regimentah zajedničke vojske 135 samoubojstva, kod domobrancah 52 samoubojstva, ter pokušaja samoubojstva.

Najvećše šume na zemlji

Parizki novine pišeju: Na posljednoj skupštini družta vu unapredjivanje znanosti izvěstilo je više kotrigov o najvećib šumah na zemlji. Najrazprostraneseša šuma vu severnoj Americi pruža se povrh pokrajina Guebec i Otario severno od reke Lorenz; ona se produljuje na severu do Hudsona i poluotoka Labradoru ter dosiže 2750 kilometrov dužina i 1600 kilometrov širine. Vu južnoj Americi ima takaj isto tak velikih šumah vu Amazonskoj dolini i Peruskoj visocini ter na severu zapadu Brazilije; njihove dimenzije su popreko 3300 do 2000 kilometrov. Iztraživaoci srčine Afrike javljaju o šumasi velikoj šumi, koja se proteže od Kongo doline do izvora Nila i Zambezi. Dužina joj se utje mogla do vezda izmeriti, ali širina od severa do juga iznosi 4800 kilometra. Napokon ima i Sibirija šuma, koja siže od reke Oba na zahodu do doline Indigirka na izhodu, duga je 4800 a široka 2700 kilometrov. Ovo silno područje pokriveno je samo jelami, omorikami i orisem. Ima tu na jezoro kvadrat kilometrov gde utje još ljudska noga stupi-a. Drěvje je visoko po 50 metrov e tak gusto da se teška prohadja med stabli.

skup opadne, Za čas pak dopejla Derengarove dva sine, koji su se on dan rodili, kad je kaj zniknul. To veselje nemoći spisati.

Od ove minute opet je Derengar sedel na tronušu i opet je vred postavil orsaga.

Kad je čas imel' uvek je svojim decum bil. Adalbrot lepi i vesel je bil, Zorard pak tih. Adalbrota je bolje imel rad Derengar, kaj drugoga sina.

Vnogi put si je premišljaval, ua šteroga bude ostavil kurunu, im obedva imaju juša, jerbo su dvojki.

Nazadnje ovak je rekel svojim sinom: „Mojemu srdcu obedva ste jednaki, obedva imate poleg zakonov juša k kuruni; eli č rezdelim med vami orsaga, zgubi jakost i vaša vlast svaki dan bude niže sela, zato kurunu samo na jednoga morem ostaviti, šteromu to od vas stoji od vašega srđca.

Junaki nizko su se poklonili, pred otcem. Mati je prosila Derengara, da nek jim pove, kaj moraju dčlati, da jedu zmed njih dobi kurunu.

Stari je tak govoril dalje: „Ne dugo orsaga Kurunc pomogel sem i zbil neprijatelj. Kralj Kurunc strahovito vnogo blaga mi je štel dati zato, eli ja sam se ne teknul njegovoga blaga, samo sem si to zavezal, da ako decu budemo imeli, onda je skup damo.

Sad sem čul, da kralj Kurunc strahovitno lepu pucu ima. Idite ta i koj dopejla; kaj šenu svoju, jenu budem dal kurunu.

Adalbrot se strašno veselil tomu putu. Zorard je tih. Kralj ili otec zapital ga, da morebiti ni mu je po vo volji taj put.

Lorard je odgovoril, da on sve napravi, kaj otec i njegva draga domovina potrebneje od njega.

Dopal se je taj odgovor Derengar i rekel je: „Vidim dragi sinek, da imaš srdce i pamet. Idite sad vu ime Božje i pazite na se. Kojemu je srdce i pamet na mesti, on nebude zgubljeni“.

Zatem jih je blagoslovil i pustil je na put. Prije nek su odišli, zavezali med sobom, da nigdar se nebudu svadili,

Prvi vešer dojdeju vu jedno selo, gde taki pošmeja spitalvati, jeli bude boj.

Adalbrot taki odgovori, da dok bu muder Derengar na tronušu, nebude boja.

Jeden šittja, koj je do vezda tih bil, zakriči: „No ako ti za mudroga držiš Derengara, onda bormeš malo pameti imaš. Kak bi mogel takšni kralj muder biti, koj nigdar nas nepelja vu boj. Barem da nebi bil dimo došel, sini su morti spametneši.

Adalbrot čuje to, skoči zakriči: „Ti lopov, kak ufaš ti svojega kralja simfati!“

Komaj je zgovoril te reči, zgrabiju ga i vu tren ga hoću deti.

Zorard vidi, da nebude dobro, hitro se stane na stolec i ovak počme govoriti: „Draga braća, je dobro, da vi svoje goste nigdar nebantujete, jerbo kaj bi rekel svet k tomu, da bi počul, da ste jednoga cloveka zatukli, ar je kralja vašega branil.“

„Vi mislite, da samo on orsag je srećen, koj nigdar nema mira, nego uvěk toči svoju dragu krv vu boju. Mislite si, da ako vi svi opadnete vu boju, što bude onda vašu domovinu branil“.

„Daklem moramo se i počivati i vu miru živeti, dok nam deca zrasteju, i oružje vu ruke prijeti mogla budu“.

„Istinu imate vi, eli i Derengar ima istinu, on orsag je najšrećneši, koj vu miru živi.“

Istinu imaš junak“, veliju svi i pustiju Adalbrota.

„S tebe bi dober kralj bil“, veli jeden zmed njih.

Sráy Ferencz
učitelj.

(Drugi put dalje).

Gabona árak. — Oléna zítka

1 m.-mázsa.	1 m.-cent.	frt	kr.
Buza	Pšenica	6.50	—
Zab	Zob	5.60	—
Rozs	Hrř	6.00	—
Kukoricza ó	Kuruza stara		
" uj	" nova	4.70	—
Árpa	Ječmen	5.00	—
Fehér bab uj	Grah beli	8.00	
Sárga " "	" žuti	7.00	
Vegyes " "	" změšan	6.75	
Lenmag	Len	9.50	
Bükköny	Grahorka	5.25	

**VASUTI MENETREND
CSÁKTORNYÁN.**

Indul	Napszaka	óra	perc	Gyora- pósta- és vegyevonat
Kanizsa felé	Reggel	4	39	gyorsv.
"	Délelőtt	11	39	postav.
"	Délután	5	52	vegyev.
"	Éjjel	10	07	postav.
Pragerhof felé	Reggel	5	52	vegyev.
"	Reggel	6	08	postav.
"	Délelőtt	11	30	vegyev.
"	Délután	4	15	postav.
"	Éjjel	1	17	gyorsv.
Zágráb felé	Reggel	4	49	vegyev.
Novimarofig	Reggel	6	15	"
Zágráb felé	Délután	4	20	"
Varasdig	Este	10	17	"
"	Éjjel	1	30	"
"	Délelőtt	11	44	"
Bobára	Reggel	6	05	"
Egerszegre	Délután	4	28	"
Érkezők				
Kanizsa felől	Reggel	5	51	postav.
"	Délelőtt	11	30	vegyev.
"	Délután	4	01	postav.
"	Éjjel	1	14	gyorsv.
"	Este	9	32	vegyev.
Pragerhof felől	Reggel	4	86	gyorsv.
"	Délelőtt	11	29	postav.
"	Délután	5	37	vegyev.
"	Éjjel	9	55	postav.
Varasdról	Reggel	4	22	vegyev.
"	Reggel	5	43	"
"	Délután	3	50	"
"	Éjjel	12	43	"
Zágrábról	Délelőtt	11	18	"
"	Este	9	30	"
Egerszegről	Délelőtt	8	52	"
Bobáról	Este	9	45	"

ODGOVORNI UREDNIK

MARGITAI JOZSEF

Glavni surednik

GLÁD FERENCZ.

Nyilttér.

E rovat alatt közlőtekrét sem alakí, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget Szark.

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenkint — japáni chinai sat. a legujabb mintázattal és színekben. u. m. fekete, fehér és színes Henneberg selymet 35 krtól 14 frt 65 krig méterenkint sima, csikos, koczkázott. mintázottakat damasztott sat. (mintegy 240 különböző minőségben és 2000 szín mintázattal sat. postabér és vámmentesen a házhoz szállítva és mintákat küld postafordultával: Henneberg G. (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba címzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek. 2

A legjobb szin-szappan

Uj talalmány, patentirozott.

Tulajdonsága:

Igen jól kiszáritva, kitűnően tisztít, a használatban legtakarékosabb.

Jótállás: tiszta s ártalmatlan a fehérenemű és a kezeknek.

Elárusítás: Gráner Testvér uraknál CSÁKTORNYÁN. 812 11 16

SCHICHT-féle szappan
kulcs védjeggyel.

Ajándéktárgyak nagy választékban.

POLLÁK BERNÁT

órás és ékszerész Csáktornyán,

Főter, az új takarékpénztárt épületben.

Ajánlja dusan felszerelt

**SVÁJCZI ZSEBÓRA-
arany, ezüst- és chinai ezüst-áru
raktárát.**

Ajándéktárgyak nagy választékban

olcsó árakért

Minden e szakmába vágó javításokat jótállás mellett a legolcsóbban, lelkiismeretesen és gyorsan eszközölöm.

Olcsó árak mellett.

GOTTSCHLIG

AGOSTON BUDAPEST

Központi iroda: IV. ker., Váci-utca 4. szám.

RAKTÁRAK;

IV., Váci-u. 6. sz. a Mandarinhoz VI., Andrásy-ut 23. sz. Hong-Cong városához a kir. opera átellenében.

IV. Egyetem-tér, Egyetem-utca sarkán, a „Japán nőhoz“

KIVITELI PINCZÉK:

X. kerület, Kőbánya, Fűzér-utca 9. szám.

Bizományi raktár Csáktornyán:

Strahia Testvérek uraknál

Közvetlen behozatalu valódi chinai és orosz karaván-tsák, Jamaica-, Brazíliai- és Cuba-rumok, francia cognacok, likőrök a legfinomabb minőségben, eredeti csomagok és palackokban, eredeti árak mellett.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Arverési hirdetményi kivonat.

A perlaki kir. járásbíróóság mint telek-könyvi hatóság részéről közlirre tétetik, hogy dr. Tuboly Gyula által képviselt m. kir. kincstár végrehajthatónak, Kercsmár János és neje Kollárics Katalin elleni végrehajtási ügyében 61 frt 48 kr. tőke, ennek 1891. január 1 től járó 6 százalékos kamatai 6 frt 83 kr. már megállapított, 6 frt 55 kr. és 3 frt 80 kr. árverés kérésű ezuttal 7 frt 20 kr. ba megállapított költségek behajtása czéljából a nagykanizsai kir. törvényszék — illetve a perlaki kir. járásbíróóság területén fekvő, a turcsiszei 128 sz. tkjvben 17, 111, 358, 422 hrsz. a. ingatlanok és legelő 360 frt becsértékben az 1881. LX. tcz. 156. § d) pontja alapján Turcsisze község házánál

1896. évi január hó 3-án d. e.
9 órakor

megtartandó nyilv. árverésen elfognak adatni.

Kikiáltási ár a fent kitett becsár.

Árverezni kívánók tartoznak a becsár 10 %-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben megpedig az első az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt, a másodikat ugyanattól 60 nap alatt, a harmadikat ugyanattól 90 nap alatt, minden egyes részlet után az árverés napjától számított 6 % kamattal együtt az árverési feltételekben meghatározott helyen és módozatok szerint lefizetni. Ezen hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg a megállapított árverési feltételek, a perlaki kir. járásbíróóság tkvi. osztályánál és Turcsisze község elöljáróságánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők. 913 1-1

A kir. jbiróság, tkvi hivatala.

Perlakon, 1895. október hó 20 án.

Hirdetmény.

A „Csáktornyai Takarékpénztár Részvénytársulat” f. évi november 28-án tartott rendkívüli közgyűlésében határozatba ment, hogy a társulat egyszáz darab 100 frt névértékre és névre szóló új részvényt bocsát ki 500 frt árfolyam mellett.

Ezen új kibocsátású részvényekre a régi részvényesek részvényeik arányában elővételi joggal bírnak és pedig minden négy régi részvény után egy új részvényre, egy régi részvény után pedig egy új részvény negyedére szóló részjegyre.

Ezen elővételi jog f. évi december 2 től — december 10-éig bezárólag gyakorlandó.

Az elővételi jog gyakorlásának módja az, hogy a részvényesek megjelennek a társulat pénztáránál és bejelentvén ott, hogy az elővételi jogot gyakorolni kívánják, minden egyes darab új részvény után az árfolyam 30%-át készpénzben lefizetik, ezen befizetésről ideiglenes részvény elismervényeket fog a társulat kiszolgáltatni, melyeken a későbbi befizetések is nyugtáztatni fognak, a teljes befizetés után az ideiglenes elismervények a végleges részvények ellenében kicserélhetnek

A további befizetések határidőit az igazgatóság fogja meghatározni és közzé tenni, mégis úgy, hogy a teljes befizetés 1896. év végeig megtörténjék.

Az 1896. év január 1-től kezdve az új részvények a régiekkel mindenben egyenlőkké válnak és az évi üzleti nyereségben már a régi részvényekkel egyformán részesednek, azért az új részvényekre még csak 1896. évben esedékessé váló befizetési részletek után a befizető részvényesek 6% kamatot tartoznak az intézetnek megtéríteni, ellenben szabadságában áll minden részvényesnek az új részvény egész vételárát is már 1895. év végeig lefizetni.

Az igazgatóság által megállapítandó és közzé teendő fizetési részletekre nézve szigorú pontosság igényeltetik és jogában álland az igazgatóságnak netaláni késedelmes fizetőket, 30 napnál tovább tartott késedelem esetén, az érdekelt részvény (ideiglenes részvény) számok közzétételével hirdetményileg felhívni, hogy az elmulasztott befizetést 80 nap alatt teljesítsék, mert különben a már teljesített befizetések a társulat javára odavesznek és a társulat jogosítva lesz, — az ideiglenes részvény elismervényeket semmisnek nyilvánítva — a részvényeket a késedelmes fél kárára és veszteségére szabad kézből eladni.

A régi részvényesek által át nem vett részvények az igazgatóság által szabad kézből eladhatók, de nem alább mint 500 frtos árfolyamon.

A részvények kibocsátásával járó költségek adók és illetékek a rendkívüli tartalékalap terhére esnek.

911 2 - 2

A csáktornyai takarékpénztár r. t. igazgatósága.

A Richter-féle Horgony-Köépitőszekrények

mint azelőtt páratlanok a mi nekünk nemében; három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olcsók, mivel sok éven át eltarthatnak és mindig kiegészíthetők és nagyobbitathatók. A ki ezen, a maga nemében páratlan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az rendelje meg az alant jegyzett cégől az új, gazdagon illusztrált árjegyzéket, mely bormentve szétküldetik. Bevásárlás alkalmával határozottan: Richter-féle Horgony-Köépitőszekrény kéréndő és minden egyes szekrény „Horgony” gyárijegynélküli, mint nem valódi, keményen visszautautó utáztatot. Megjegyzendő, hogy csak a valódi Horgony-Köépitőszekrények törvényszerűleg kiegészíthetők és hogy elmozdításból bevásárlott utáztat mint kiegészítés teljesen értéktelen volna. Azért csak a híres valódi szekrények elfogadandók, a melyek 40 kr., 75 kr., 90 kr. egészen 6 frt-ig és magasabb áron

a finomabb játékszerüzletekben készletben vannak.

Új! Richter-féle Türolmi játékok ú. m.: Ne oly hevesen. Columbus tojása, Villámháritó, Gondozó, Fejtörő stb. Egy játék ára 35 kr. — Csak a „Horgonynyal” elatott játékok valódi!

RICHTER F. AD. és társa, Első osztr. magyar. cs. és k. szabad. köépitőszekrénygyár.

Hird. és reklám: 1. Németország 4. BECS, gyár. XIII. Hirtzing, Rudoistadt (Thür.), Oltén, Rotterdam, London E.C., New-York, 215 Pearl Street.

Csodálatos a hatás

fehér, üde és rózsás arczbőrt kaphatni okvetlen a

Bergmann-féle liliumtej-szappan

Bergmann & Co.-tól Drezda—Tetschen.

naponkénti használata által.

Kapható, darabja 40 kr-ért Csáktornyan

889 Gráner Testvéreknél. 7—15

!!!KARÁCSONYI AJÁNDÉK!!!

A legszebb karácsonyi ajándéku ajánl művészes kivitellü jól sikerült

ARCZKÉPEKET

MOSINGER R. UTÓDA TOMANN A.

fényképészeti műterme Varazdon.

Fölvételek bármily időjárás mellett eszközöltetnek.